

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0104

Jaunattīstības valstu parāda atmaksājāmības uzlabošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par jaunattīstības valstu parāda atmaksājāmības uzlabošanu (2016/2241(INI))

(2019/C 390/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Adisabebas rīcības programmas sadaļu par parādu un parāda atmaksājāmību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2014. gada 22. jūlija, 2016. gada 2. augusta un 2017. gada 31. jūlija ziņojumus par ārējā parāda atmaksājāmību un attīstību,
 - ņemot vērā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) principus par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu,
 - ņemot vērā UNCTAD ceļvedi ilgtspējīgam valsts parāda restrukturizācijas mehānismam (2015. gada aprīlis),
 - ņemot vērā G20 darbības pamatnostādnes par ilgtspējīgu finansējumu,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2014. gada 9. septembra Rezolūciju 68/304 „Virzība uz valsts parādu restrukturizācijas procesu daudzpusēju tiesisko regulējumu”,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 10. septembra rezolūciju 69/319 par valsts parāda pārstrukturēšanas darbību pamatprincipiem,
 - ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja vadošos principus par ārējo parādu un cilvēktiesībām,
 - ņemot vērā 2015. gada 19. maija rezolūciju par attīstības finansēšanu ⁽²⁾ (jo īpaši tās 10., 26., 40., 46. un 47. punktu),
 - ņemot vērā pētniecības grupas “Global Financial Integrity” ziņojumus, kuros aplēsts nelikumīgu finansējuma plūsmu apjoms un sastāvs,
 - ņemot vērā Beļģijas 2015. gada 12. jūlija likumu par “plēsoņu fondu” darbību apkarošanu (“Moniteur belge”, 2015. gada 11. septembris),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A8-0129/2018),
- A. tā kā jaunattīstības valstu valsts parāda problēmu risināšana ir nozīmīgs starptautiskās sadarbības elements un var veicināt ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) sasniegšanu jaunattīstības valstīs;
- B. tā kā IAM sasniegšanai jaunattīstības valstīs ir nepieciešamas pamatīgas investīcijas, bet pašreizējā finansējuma nepietiekamība tiek lēsta apmēram USD 2,5 triljoni gadā ⁽³⁾;
- C. tā kā aizdevumi ir viens no iespējamajiem attīstības finansējuma avotiem; tā kā aizdevumiem ir jābūt atbildīgiem un paredzamiem; tā kā to izmaksas ir pilnībā jākompensē peļņai, kas gūta no attiecīgajām investīcijām, un ir rūpīgi jāizvērtē ar parādu saistītie riski un jāveic pasākumi ar tiem saistīto jautājumu risināšanai;

⁽¹⁾ Skat. 27.-29. lpp.

⁽²⁾ OV C 353, 27.9.2016., 2. lpp.

⁽³⁾ Pasaules investīciju ziņojums, 2014. gads. *Investing in the SDGs: An Action Plan*, UNCTAD 2014, 140.-145. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- D. tā kā saistībā ar jaunattīstības valstu parāda krīzi 20. gadsimta astoņdesmitajos un deviņdesmitajos gados un plašu parāda atvieglošanas kampaņu SVF un Pasaules Banka uzsāka iniciatīvu lielu parādu apgrūtinātu nabadzīgu valstu (*HIPC*) labā un daudzpusējo parādu atvieglošanas iniciatīvu (*MDRI*), lai šīs valstis varētu gūt panākumus Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā;
- E. tā kā *HIPC* un *MDRI* iniciatīvas nav pietiekamas, lai izbeigtu parādu krīzi;
- F. tā kā šīs iniciatīvas un izejvielu cenu straujais pieaugums uzlaboja daudzu jaunattīstības valstu finanšu stāvokli un parāda atmaksājāmību veicināja arī ārkārtīgi zemās procentu likmes kopš 2008. gada finanšu krīzes; tā kā kopš 2008. gada izejvielu cenas tomēr ir samazinājušās; tā kā nabadzīgajās valstīs ir sākusies jauna parāda krīze, un Mozambika, Čada, Kongo un Gambija nespēj to segt;
- G. tā kā parāda krīze, ko izraisīja izejvielu cenu kritums un kapitāla plūsmu svārstības, joprojām apdraud parāda atmaksājāmību, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kuras joprojām ir atkarīgas no izejvielu eksporta;
- H. tā kā ir pieaudzis to jaunattīstības valstu skaits, ko SVF un Pasaules Banka ir klasificējušas kā valstis, kuru parāds nav atmaksājams vai rada vidēju vai paaugstinātu risku, un lielākā daļa valstu ar zemiem ienākumiem šobrīd pieder pie vienas no šīm kategorijām;
- I. tā kā saskaņā ar SVF datiem vidējais parāda līmenis Subsahāras Āfrikā krasi pieauga no 34 % no IKP 2013. gadā līdz 48 % 2017. gadā;
- J. tā kā vairāku valstu, tostarp Etiopijas, Ganas un Zambijas, parāda līmenis ir 50 % no IKP vai lielāks un tā kā tas rada ievērojamu parādu slogu, ja ņem vērā zemo nodokļa bāzi vairumā Āfrikas valstu;
- K. tā kā parāda apkalpošana procentuāli no valsts izdevumiem kopš 2013. gada ir ievērojami palielinājusies un tā kā tas ievērojami samazina publisko investīciju iespējas;
- L. tā kā pēdējās desmitgadēs ir notikušas būtiskas izmaiņas globālajā situācijā attiecībā uz publiskā sektora parādu, galveno vietu ieņemot jauniem privātajiem investoriem un Ķīnai;
- M. tā kā jaunattīstības valstu parāda struktūra ir mainījusies, aizvien vairāk pieaugot privāto kreditoru un tirdzniecības nosacījumu nozīmībai, turklāt pieaugusi neaizsargātība pret finanšu tirgu svārstīgumu, kas ietekmē parāda atmaksājāmību; tā kā aizņēmumi nacionālajā valūtā novērš ar maiņas likmi saistīto risku, taču valsts kapitāla trūkuma dēļ šāda iespēja var būt neizdevīga vai neīstenojama;
- N. tā kā parāda atmaksājāmības apdraudējumi ietver ne vien sliktākus tirdzniecības noteikumus, dabas un cilvēka izraisītas katastrofas, nelabvēlīgas tendences un starptautisko finanšu tirgu svārstīgumu, bet arī neatbildīgu aizdevumus un aizņēmumus, publisko finanšu sliktu pārvaldību, līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu un korupciju; tā kā iekšzemes resursu efektīvāka izmantošana sniedz plašas iespējas uzlabot parāda atmaksājāmību;
- O. tā kā ir jāpalīdz vairot nodokļu iestāžu veiktspēju un veicināt zināšanu nodošanu partnervalstīs;
- P. tā kā UNCTED principi par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu un G20 darbības pamatnostādnes attiecībā uz ilgtspējīgu finansēšanu ir nenoliedzami lietderīgs ieguldījums regulējuma izstrādē, taču pirmām kārtām ir jāizbeidz neatbildīga prakse, ieviešot pārredzamus principus, saistošus un īstenojamus atturošus noteikumus un arī attiecīgā gadījumā piemērojot sankcijas;
- Q. tā kā valsts parāda atmaksājāmība ir atkarīga ne vien no uzkrātā parāda, bet arī no citiem faktoriem, piemēram, tiesām un netiešām finanšu garantijām (iespējamās saistības), ko sniegušas attiecīgās valstis; tā kā publiskā un privātā sektora partnerības bieži ietver saistītas garantijas, kam papildus var rasties būtiski riski saistībā ar turpmāku banku glābšanu;
- R. tā kā parāda atmaksājāmības analizē būtu ne tikai jākoncentrējas uz ekonomiskajiem apsvērumiem, piemēram, debitoru valsts turpmākās ekonomiskās izaugsmes izredzēm un tās spēju samaksāt savus parādus, bet arī jāņem vērā parāda sloga ietekme uz valsts spēju ievērot visas cilvēktiesības;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- S. tā kā biežāka publiskā un privātā sektora partnerības (PPP) izmantošana jaunattīstības valstīs saskaņā ar ES ārējo investīciju plānu un G20 paktu ar Āfriku varētu palielināt valsts parādsaistības; tā kā PPP investorus aizsargā divpusēji investīciju nolīgumi, jo īpaši to investoru un valsts strīdu izšķiršanas mehānismi, kas ļauj investoriem sākt tiesvedību pret uzņēmējām valstīm;
- T. tā kā netaisni parādi, ko uzņēmušies valstu režīmi, lai darītu iespējamus korumpētus darījumus vai citas operācijas, attiecībā uz kurām kreditori zina, ka tās ir nelikumīgas, rada ievērojamu slogu cilvēkiem, jo īpaši tiem, kuri ir visneaizsargātākajā situācijā;
- U. tā kā jaunattīstības valstu valdībām sniegto aizdevumu pārredzamība ir būtiska aizdevumu pārskatbaidības nodrošināšanai; tā kā pārredzamības trūkums bija viens no galvenajiem faktoriem, kas palīdzēja bezatbildīgi nodrošināt aizdevumus Mozambikai, kuri tika organizēti bez nopietnām pārbaudēm attiecībā uz valsts spēju tos atmaksāt un vēlāk slēpti no finanšu tirgiem un Mozambikas iedzīvotājiem;
- V. tā kā netaisns parāds tiek definēts kā parāds, kas kādam režīmam radies, lai finansētu darbības, kuras ir pretrunā valsts iedzīvotāju interesēm un par kurām kreditori ir bijuši informēti, un tā kā tādējādi tas ir attiecīgā režīma personīgais parāds, kas tam izveidojies ar kreditoriem, kuri ir ļoti labi apzinājušies aizņēmēja nolūkus; tā kā par šo koncepciju tomēr trūkst vienprātības, ņemot vērā dažu aizdevēju stingro opozīciju;
- W. tā kā iekšzemes resursu izmantošanu jo īpaši kavē izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelabvēlīga nodokļu konkurence, kā arī transnacionālo uzņēmumu peļņas pārvešana; tā kā ESAO iniciatīva par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu ir atzinīgi vērtējama reakcija, taču ar to nepietiek, lai izskaustu šo parādību; tā kā ANO aizgādībā ir jāizveido par nodokļu sadarbību atbildīga starpvaldību struktūra, lai jaunattīstības valstīs varētu līdzvērtīgi piedalīties esošo starptautisko nodokļu noteikumu vispārējā reformā, kā to 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽⁴⁾ aicināja darīt Parlaments;
- X. tā kā nelikumīgās finanšu plūsmas no jaunattīstības un jauniektmes valstīm, kuru apmērs tiek lēsts USD 1 triljons gadā, pastāvīgi samazina šo valstu resursus, kas tām jo īpaši vajadzīgi IAM sasniegšanai; tā kā šīs plūsmas veicina ārējā aizņēmuma ņemšanu un mazina parāda atmaksas spēju;
- Y. tā kā programmas 2030. gadam un Adisabebas rīcības programmas īstenošana ietver jaunu IAM finansēšanas iespēju apsvēršanu, piemēram, finanšu darījumu nodokļu un ārvalstu valūtas darījumu nodokļa ieviešanu; tā kā saskaņā ar Starptautisko norēķinu bankas (BIS) aplēsēm ar ārvalstu valūtas darījumu nodokli 0,1 % apmērā būtu vienkārši finansēt IAM visās valstīs ar zemiem ienākumiem un valstīs ar vidēji zemiem ienākumiem ⁽⁵⁾;
- Z. tā kā ir jācinās pret nelikumīgām finanšu plūsmām, lai līdz 2030. gadam tās pilnībā novērstu, cita starpā apkarojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un palielinot starptautisko sadarbību, izmantojot pasākumus, kuru mērķis ir atvieglot nodokļu datu izpaušanu kompetentajām iestādēm un nodokļu pārredzamību gan izcelsmes, gan galamērķa valstīs;
- AA. tā kā pašreizējā kārtība, ko piemēro valstu parāda apkalpošanas maksājumu neizpildes gadījumā, būtiski atšķiras no maksātne-spējas procedūrām, ko piemēro uzņēmumiem šo valstu jurisdikcijā, jo nav paredzēts neatkarīgs šķīrējtiesnesis tiesā; tā kā SVF, kura uzdevums ir nodrošināt starptautiskās finanšu sistēmas stabilitāti, uz noteikumiem izsniedz īstermiņa aizdevumus, ko izmaksā daļās; tā kā Parīzes kreditorvalstu klubs pieņem tikai lēmumus par parāda atvieglojumu par tās dalībnieku veiktajiem oficiālajiem divpusējiem aizdevumiem; tā kā Londonas privāto kreditoru klubs pieņem lēmumus tikai par tā locekļu komercbanku aizdevumiem; tā kā nav pastāvīga foruma koordinētai lēmumu pieņemšanai par parāda pārstrukturēšanu, piedaloties visiem parādā ieslūgušas valsts kreditoriem;
- AB. tā kā SVF joprojām ir galvenais forums tādu jautājumu apspriešanai, kas saistīti ar valsts parāda pārstrukturēšanu, un tam ir ievērojama ietekme uz ES un tās dalībvalstīm;

⁽⁴⁾ OV C 101, 16.3.2018., 79. lpp.

⁽⁵⁾ *Revisiting Debt Sustainability in Africa*. Informatīvs dokuments attiecībā uz UNCTAD 2016. gada ziņojumu par ekonomikas attīstību Āfrikā *Debt Dynamics and Development Finance in Africa*.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- AC. tā kā “plēsoņu fondiem”, kas savu darbību vēš uz bezpalīdzīgā situācijā nonākušiem aizņēmējiem un traucē to parāda pārstrukturēšanu, nebūtu jāsaņem likuma vai tiesas atbalsts savām destruktīvajām darbībām un šajā saistībā būtu jāveic papildu pasākumi,
- AD. tā kā, lai gan parāda atvieglojums valstīm ar zemiem ienākumiem ir sniedzis jaunas iespējas, ir jānorāda, ka tas ir vienreizējs intervences pasākums, lai atjaunotu parāda atmaksājamību, un tas nerisina nesamērīga parāda uzkrāšanās pamatcēlošus, un tā kā prioritārā kārtā ir jārisina tādas problēmas kā korupcija, vājas institūcijas un neaizsargātība pret ārējiem satricinājumiem,
1. uzsver, ka atbildīga un paredzama aizņēmuma izmantošana ir būtisks instruments, kas jaunattīstības valstīm dod iespēju nodrošināt cienīgu nākotni; turpretim uzsver, ka atmaksājams parāds ir priekšnoteikums 2030. gada programmas īstenošanai; tomēr norāda, ka parāda finansēšanai vajadzētu būt tikai papildinošam un otram labākajam risinājumam papildus instrumentiem, kas nerada parādu, piemēram, tarifu ieņēmumiem un OAP, jo parāda finansēšana ietver nenovēršamu un būtisku krīzes risku un tādēļ ir jānodrošina atbilstīgas iestādes parāda krīzes novēršanai un atrisināšanai;
 2. uzsver, ka piekļuve starptautiskiem finanšu tirgiem ļauj jaunattīstības valstīm piesaistīt finansējumu, lai sasniegtu attīstības mērķus;
 3. ar bažām norāda, ka aizdevumu apjoms nabadzīgajām valstīm kopš 2008. gada ir dramatiski palielinājies; pauž bažas par jaunas parāda krīzes cikla iespējamību; uzsver nepieciešamību palielināt pārredzamību, uzlabot aizdevēju regulējumu un taisnīgumu nodokļu jomā un veikt pasākumus, lai valstis būtu mazāk atkarīgas no izejvielu eksporta;
 4. norāda, ka aizņēmums ir nozīmīgs investīciju atbalsta veids, kas ir būtisks, lai sasniegtu ilgtspējīgu attīstību, tostarp IAM;
 5. uzskata, ka aizņēmums nav šķirams no citiem attīstības finansējuma veidiem, cita starpā ienākumiem no tirdzniecības, nodokļu ieņēmumiem, migrantu nosūtītajiem līdzekļiem uz jaunattīstības valstīm, kā arī oficiālās attīstības palīdzības; jo īpaši atgādina, ka vietējo resursu mobilizēšana ar nodokļu palīdzību ir vissvarīgākais ieņēmumu avots ilgtspējīgas attīstības finansēšanai; šajā sakarībā mudina ES palielināt savu spēju veidošanas palīdzību jaunattīstības valstīs, lai apkarotu nelikumīgas finanšu plūsmas, atbilstīgu efektīvu, progresīvu un pārredzamu nodokļu sistēmu atbilstīgi labas pārvaldības principiem un palielinātu savu palīdzību nolūkā apkarot korupciju un atgūt nozagtos līdzekļus;
 6. pauž bažas gan par privātā, gan publiskā parāda būtisko pieaugumu daudzās jaunattīstības valstīs un tā negatīvo ietekmi uz šo valstu spēju finansēt investīcijas veselībā un izglītībā, ekonomikā, infrastruktūrā un cīņā pret klimata pārmaiņām;
 7. norāda, ka strukturālās korekcijas plāni, ko 20. gadsimta deviņdesmitajos gados piemēroja valstīm ar pārmērīgi lielām parādsaistībām, būtiski kaitēja sociālo pamatpakalpojumu attīstīšanai un samazināja šo valstu spēju pildīt svarīgus savus suverēnas valsts pienākumus, lai saglabātu drošību;
 8. uzsver, ka parāda atvieglošanas pasākumi nedrīkst kavēt pamatpakalpojumu sniegšanu un kaitēt visu cilvēktiesību, jo īpaši ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību, ievērošanai, kā arī attīstībai saņēmējā valstī;
 9. uzskata — lai arī galvenā atbildība par valsts (ārējo) parādsaistību pārmērīgu pieaugumu ir jāuzņemas attiecīgās valstis pārvaldošajiem politiķiem, arī debitoriem un kreditoriem ir kopīgi jāuzņemas atbildība par nesamērīga parāda situācijām; plašākā skatījumā uzsver debitoru un kreditoru kopēju atbildību, lai novērstu un atrisinātu parāda krīzi, atbildīgāk aizdodot un aizņemoties līdzekļus;
 10. norāda, ka apvienošana var novest pie parādu nesamērīga pieauguma, jo īpaši Subsahāras Āfrikas un Karību jūras reģiona valstīs, tādējādi ierobežojot šādās valstīs ieņēmumus parādu segšanai; attiecīgi aicina līdzekļu devējus lielāko daļu sava atbalsta vismazāk attīstītajām valstīm sniegt dotāciju veidā; atgādina, ka jebkurš lēmums veicināt PPP izmantošanu, jaunattīstības valstīs izmantojot apvienošanas mehānismu, ir jābalsta uz rūpīgu iesaistīto mehānismu novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz ietekmi uz attīstību, finansiālo papildināmību, pārredzamību un pārskatatbildību un uz iepriekš gūto pieredzi; prasa Eiropas Fonda ilgtspējīgai attīstībai (EFIA) pārskatīšanā iekļaut skaidrus kritērijus par parāda atmaksājamību;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

11. uzsver, cik svarīgi ir noteikt aizsardzības mehānismus, lai novērstu to, ka valdības iespējamās saistības apdraud jaunattīstības valstu parāda atmaksājāmību; jo īpaši mudina daudzpusējās attīstības bankas veikt *ex ante* fiskālā riska ietekmes novērtējumu PPP projektiem (pilnībā ņemot vērā fiskālos riskus visā PPP projektu īstenošanas laikā), lai neapdraudētu jaunattīstības valstu parāda atmaksājāmību; uzskata, ka SVF un Pasaules Bankai savā parāda atmaksājāmības analizē būtu jāiekļauj visas PPP izmaksas;
12. uzskata, ka pašlaik spēkā esošie noteikumi un instrumenti ir vai nu nepietiekami, vai arī pārāk maz vai nepietiekamā mērā saistoši;
13. prasa ES un tās dalībvalstīm aktīvi cīnīties pret nodokļu oāzēm, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgām finanšu plūsmām, kuras tikai palielina parāda slogu jaunattīstības valstīm, sadarboties ar jaunattīstības valstīm, lai apkarotu agresīvu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un meklēt iespējas, kā palīdzēt jaunattīstības valstīm pretoties spiedienam iesaistīties nodokļu konkurencē, kas kaitētu valsts ieņēmumu mobilizācijai attīstības mērķiem;
14. uzskata — ja iestādes konstatē publisku līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, kreditoriem būtu jāuzsāk brīdināšanas pasākumi un, ja tie nav efektīvi, jānosaka sankcijas, lai apturētu aizdevumus vai pat pieprasītu to atmaksu, pirms beidzies termiņš, līdz kuram tie piešķirti;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt jaunattīstības valstis attiecībā uz to, lai veicinātu tādu datu publisku pieejamību, kas attiecas uz to valsts parādu, un atbalstīt sociālo izglītību šajā jomā, jo jaunattīstības valstīs pilsoniskajai sabiedrībai reti ir pieejama šīka informācija par publisko finanšu stāvokli;
16. prasa izstrādāt tiesību aktus, lai novērstu aizdevumu piešķiršanu acimredzami korumpētām valdībām, un piemērot sankcijas kreditoriem, kas apzināti sniedz tām aizdevumus;
17. prasa Komisijai sadarbībā ar visiem attiecīgiem nozīmīgiem starptautiskiem dalībniekiem un valstīm baltās grāmatas veidā izstrādāt īstenu stratēģiju cīņai pret jaunattīstības valstu pārmērīgām parādsaistībām, īstenojot daudzpusēju pieeju un precizējot visu iesaistīto dalībnieku tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī apsvērt, kādi institucionālie pasākumi būtu vispiemērotākie parāda problēmas tainīgai un ilgtspējīgai risināšanai; atbalsta rīcības kodeksa izstrādi institucionālajiem, politiskajiem un privātajiem dalībniekiem;
18. uzsver, ka lielākā daļa no ilgtspējīgas attīstības mērķiem ir pielīdzināmi cilvēktiesībām un līdz ar to paši par sevi ir mērķis nabadzības izskaušanas kontekstā, savukārt parāda atvieglošana ir tikai līdzeklis mērķa sasniegšanai;
19. atbalsta ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja vadošos principus par ārējo parādu un cilvēktiesībām, saskaņā ar kuriem tiesības saņemt ilgtspējīgas attīstības mērķus būtu jāuzskata par prioritārām salīdzinājumā ar pienākumu atmaksāt parādu; aicina Eiropas Savienības dalībvalstis veicināt to, lai saistībā ar Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Bankas veiktajiem parāda atmaksājāmības novērtējumā tiktu sistemātiski izmantots novērtējums cilvēktiesību jomā;
20. prasa ES un tās dalībvalstīm ievērot šos principus savās divpusējās aizdevumu darbībās un starptautisko finanšu iestāžu darbībās;
21. norāda, ka aizdevēji, virzot savus aizdevumus, parasti izmanto SVF un Pasaules Bankas parāda atmaksājāmības analīzi (DSA); uzsver nepieciešamību risināt viņu problēmas, jo īpaši saistībā ar ārējā privātā sektora parāda uzraudzību un cilvēktiesību integrācijas trūkumu;
22. mudina attīstības jomas dalībniekus izvērtēt parāda apkalpošanas ietekmi uz valstu ar lielām parādsaistībām finansēšanas spēju, ņemot vērā IAM, kas šīm valstīm jāsasniedz līdz 2030. gadam un kam vajadzētu būt prioritāriem salīdzinājumā ar to kreditoru tiesībām, kuri apzināti sniedz aizdevumus korumpētām valdībām;
23. atbalsta UNCTAD ieteikumu izveidot Āfrikas Izejvielu cenu stabilizācijas fondu, lai samazinātu nepieciešamību izmantot aizņēmumu izejvielu cenu krituma gadījumā;
24. aicina dalībvalstis un citas attiecīgās kreditorvalstis sniegt lielāku finansējumu IAM investīcijām un turēt savu sen doto solījumu sniegt 0,7 % no NKI kā oficiālo attīstības palīdzību; aicina tās šo finansējumu sniegt dotāciju, nevis aizdevumu, veidā, ja novērtējuma ziņojumi liecina, ka valsts finanšu pasliktināšanās ilgtermiņā apdraud IAM sasniegšanu; turklāt mudina kreditorvalstis izveidot novatoriskus un dažādotus jaunus finansējuma avotus, lai sasniegtu IAM, piemēram, ārvalstu valūtas darījumu nodokli un finanšu darījuma nodokli, kas var sekmēt katras valsts parāda atmaksājāmību, jo īpaši finanšu krīzes laikos;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

25. pauž bažas par ESAO Attīstības palīdzības komitejas (DAC) veikto OAP ziņošanas kritēriju pārskatīšanu, jo īpaši attiecībā uz privātā sektora instrumentiem, jo paplašināti ziņošanas kritēriji rada stimulus noteiktu atbalsta veidu, jo īpaši aizdevumu un garantiju, izmantošanai; norāda — lai gan šīs diskusijas vēl nav beigušās, līdzekļu devējiem pašlaik jau ir atļauts konkrētus aizdevumus un garantijas norādīt kā OAP bez ieviesta saskaņota noteikumu kopuma; uzsver nepieciešamību iestrādāt garantijas attiecībā uz pārredzamību un pāradsaistībām;
26. uzsver, ka būtu jāveicina pārredzamība, lai palielinātu attiecīgo dalībnieku pārskatatbildību; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt apmaiņu gan attiecībā uz datiem, gan procesiem saistībā ar valsts parāda restrukturizāciju;
27. atbalsta ANO Tirdzniecības un attīstības konferences noteiktos atbildīgas kredītpolitikas principus, kuros jo īpaši uzsvērta aizdevēju un aizņēmēju līdzatbildība (UNCTED principi par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu), kā arī nepieciešamība īstenot parlamentāro kontroli, kas ir valsts finansēšanas operāciju neatņemams elements, un prasa Eiropas Savienībai atbalstīt šo principu ieviešanu; uzskata, ka UNCTED principiem par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu vajadzētu kļūt par juridiski saistošiem un izpildāmiem instrumentiem;
28. uzskata, ka pārredzamībai un pārskatatbildībai ir būtiska nozīme, lai atbalstītu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis īstenot Adisabebas rīcības programmā un G20 darbības pamatnostādņēs attiecībā uz ilgtspējīgu finansēšanu uzņemtās saistības, lai aizdevēji uzņemtos lielāku atbildību par saviem aizdevumiem, balstoties uz esošajiem pārredzamības un pārskatatbildības principiem, kuri ir spēkā ieguves rūpniecībā (EITI ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīva), un aicina veicināt to, lai dati par valsts parādu, tostarp iespējamās saistības, būtu publiski pieejami, vācot šos datus centralizētā publiskā reģistrā; aicina dalībvalstis sistemātiski publicēt informāciju par savām aizdevuma darbībām attiecībā uz jaunattīstības valstīm;
29. uzsver nepieciešamību vienoties par starptautiski saistošiem noteikumiem, lai risinātu problēmas saistībā ar netaisniem un nelikumīgiem parādiem; tādēļ uzskata, ka parāda pārstrukturēšanas pamatā vajadzētu būt neatkarīgai parāda revīzijai, kas būtu veids, kā atšķirt nelikumīgus un netaisnus aizdevumus no cita veida aizdevumiem; uzsver, ka nelikumīgi un netaisni aizdevumi būtu jāatceļ;
30. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis 2015. gadā pēc Padomes 2015. gada 7. septembra kopējās nostājas ⁽⁶⁾ pieņemšanas atteicās apstiprināt ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju 69/319 par valsts parāda pārstrukturēšanas pamatprincipiem, kas tomēr tika pieņemta ar balsu vairākumu ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 10. septembra sesijā;
31. uzsver, cik svarīga ir SVF līmenī un saistībā ar ANO īstenotās rīcības konsekvence un pēc iespējas labāka nostāju saskaņošana starp dalībvalstīm;
32. uzsver, ka parāda krīze ir jāatrisina taisnīgi, ātri un ilgtspējīgi, izveidojot starptautisku parāda pārstrukturēšanas mehānismu, kas balstīts uz UNCTAD ceļvedi par valsts parāda pārstrukturēšanu un tā dēvēto Stiglitz komisijas ideju par starptautiskas parāda restrukturizācijas tiesas (IDRC) izveidi;
33. aicina dalībvalstis izmantot ar ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 10. septembra rezolūciju 69/319 pieņemtās pilnvaras, lai:
- izveidotu agrīnās brīdināšanas mehānismus, balstoties uz ziņošanu par plašāku situācijas pasliktināšanos attiecībā uz parāda atmaksājāmību, kas palīdzētu agrīnā posmā identificēt lielu parādu apgrūtinātu valstu riskus un apdraudējumus;
 - koordinācijā ar SVF ļautu izveidot daudzpusēju tiesisko regulējumu valstu parāda pareizai un paredzamai pārstrukturēšanai, lai nepieļautu, ka tas kļūst neatmaksājams, un lai investoriem nodrošinātu labāku prognozējamību; prasa taisnīgu jaunattīstības valstu pārstāvību starptautisku finanšu iestāžu lēmumu pieņemšanas struktūrās;
 - nodrošinātu ES atbalstu jaunattīstības valstīm cīņā pret korupciju, noziedzīgām darbībām, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;
34. prasa Komisijai un dalībvalstīm strādāt starptautiskos forumos un kopīgi ar privāto sektoru izstrādāt tiesisko regulējumu, kas nodrošinās pilnīgu pārredzamību attiecībā uz nosacījumiem, kuri nosaka aizdevumus jaunattīstības valstīm un atbildību par šiem aizdevumiem, piemēram, dažu finanšu iestāžu pašreiz apspriesto paktu par pārredzamiem aizdevumiem;

⁽⁶⁾ Dokuments 11705/15.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

35. pauž nožēlu par spiedienu uz tādām valstīm kā Tunisija, lai mudinātu tās neveikt publisku revīziju par to parādu izcelsmi un nosacījumiem; prasa ES sadarboties ar citiem līdzekļu devējiem un starptautiskām iestādēm, piemēram, SVF, lai aizsargātu un veicinātu valstu tiesības veikt valsts parāda revīziju;
 36. mudina pieņemt maksātspējas draudu gadījumā piemērojamus noteikumus, saskaņā ar kuriem tiesas varētu atņemt kreditoram tiesības pieprasīt aizņēmuma atmaksu, ja konkrēto aizņēmumu saņēma valsts, pārkāpjot tiesību aktus, ko apstiprinājis tās parlaments;
 37. prasa dalībvalstīm pēc Komisijas iniciatīvas pieņemt regulu, kas balstītos uz Beļģijas likumu par cīņu ar “plēsoņu fondu” spekulācijām ar parādu;
 38. aicina institucionālos un privātos kreditorus piekrist nodokļu moratorijam pēc dabas katastrofas vai saasinātas humanitārās krīzes, tostarp atsevišķās situācijās saistībā ar liela imigrantu skaita ierašanos, lai aizņēmēja valsts varētu visus savus līdzekļus veltīt normālas situācijas atjaunošanai;
 39. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-